

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
5 Пж 1993/19
25.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Весне Тодоровић, председника већа, судије Ђорђа Јовановића и судије Љиљане Миловановић, чланова већа, у правној ствари тужиоца Пољопривредна банка АГРОБАНКА а.д. Београд у стечају, Београд, ул. Сремска бр. 3-5, чији је пуномоћник Владан Каличанин, адвокат из Београда, ул. Аце Јоксимовића бр. 61а, против тужених: 1.) АА из ..., ул. ..., и 2.) ББ из ..., ул. ..., чији је пуномоћник Душан Самарцић, адвокат из Крушевца, ул. Балканска бр. 8, ради побијања дужникових правних радњи, вредност предмета спора 100.000,00 динара, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Привредног суда у Београду П 905/2018 од 25.01.2019. године и жалби тужених против одлуке о трошковима поступка, у седници већа одржаној дана 25.06.2020. године, донео је следећу:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ жалба тужиоца као неоснована и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Привредног суда у Београду П 905/2018 од 25.01.2019. године у ставу један и два изреке пресуде.

ПРЕИНАЧАВА СЕ решење о трошковима поступка садржано у ставу три изреке пресуде Привредног суда у Београду П 905/2018 од 25.01.2019. године и **РЕШАВА:**

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац да, на име трошкова парничног поступка, плати туженима износ од 187.950,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности одлуке па до исплате, у року од 8 дана од дана пријема писаног отправка ове пресуде.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П 905/2018 од 25.01.2019. године у ставу I изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца за утврђење да је без правног дејства према тужиоцу Пољопривредној банци АГРОБАНКА а.д. Београд у стечају, Београд, у делу потребном за намирење доспелог потраживања тужиоца према дужнику ВВ по основу Уговора о јемству бр. ... од ... године и Уговора о краткорочном кредиту бр. ... од ... године у висини главног дуга од 2.000.000,00 динара са припадајућим накнадама, трошковима, као и уговорном и затезном каматом на дан исплате, Уговор о поклону оверен пред Основним судом у Крушевцу под ОВ. I број 12053/2013 од 19.06.2013. године и Анекс уговора о поклону од 18.11.2013. године оверен пред Основним судом у Крушевцу под ОВ. I број 12053/2013 од 19.06.2013. године на бази којих је извршен

пренос права својине на тужене АА из ... у висину удела од 1/2 идеалног дела и ББ из ... у висину удела од 1/2 идеалног дела на следећим непокретностима: приземној породичној стамбеној згради, спратности Пр+Пк, све у ... улица ... која је уписана у листу непокретности ... КО ... - кат. парцели бр. ... К.О. ... која је уписана у листу непокретности број ... К.О. ... као земљиште под зградом-објектом површине од ...м2, земљиште под зградом-објектом површине од ...м2, земљиште уз зграду-објекат у површини од ... ари, све у укупној површини од ... ари на којој су изграђене породичне стамбене зграде. Ставом II изреке пресуде одбијен је тужбени захтев за утврђење права тужиоца Пољопривредне банке "АГРОБАНКА" а.д. Београд у стечају, Београд, да се може намирити до висине свог потраживања према дужнику ВВ по основу Уговора о јемству бр. ... од ... године и Уговора о краткорочном кредиту бр. ... од ... године у висини главног дуга од 2.000.000,00 динара са припадајућим накнадама, трошковима као и уговорном и затезном каматом на дан исплате на следећим непокретностима: - приземној породичној стамбеној згради, спратности Пр+Пк, све у ... улица ... која је уписана у листу непокретности ... КО ... - кат. парцели бр. ... К.О. ... која је уписана у листу непокретности број ... К.О. ... као земљиште под зградом-објектом површине од ...м2, земљиште под зградом-објектом површине од ...м2, земљиште уз зграду-објекат у површини од ... ари, све у укупној површини од ... ари на којој су изграђене породичне стамбене зграде, што су тужени АА и ББ, обоје из ..., дужни признати и трпети. Ставом III изреке пресуде обавезан је тужилац да плати туженима износ од 108.630,00 динара на име трошкова парничног поступка.

Благовременом жалбом тужилац побија наведену првостепену пресуду због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да другостепени суд првостепену одлуку преиначи и усвоји тужбени захтев тужиоца у целости. Тужилац у жалби указује и на битну повреду одредаба парничног поступка из чл. 374. ст. 2. тачка 12. Закона о парничном поступку јер према наводима жалбе ожалбена пресуда има недостатака због којих се не може испитати, јер недостају разлози о битним чињеницама, а разлози који су дати не могу се сматрати разлозима ни на који начин. Жалбом се истиче и да је првостепени суд погрешно закључио да нису испуњени услови за прекид поступка у овој правној ствари, као и да је због битних повреда поступка које су учињене током поступка материјално право погрешно примењено.

Благовременом жалбом тужени побијају одлуку суда о трошковима поступка из свих законских разлога са предлогом да другостепени суд првостепену одлуку у побијаном делу укине и предмет врати на поновни поступак и одлучивање.

Испитујући правилност првостепене пресуде у смислу одредбе члана 386. Закона о парничном поступку, а у вези одредбе члана 479. истог закона, Привредни апелациони суд налази да жалба тужиоца није основана.

У поступку доношења првостепене пресуде нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. Закона о парничном поступку, на које овај суд, као другостепени, пази по службеној дужности. Насупрот жалбеним наводима туженог, првостепена пресуда није захваћена ни битном повредом одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку, јер иста садржи разлоге о одлучним чињеницама и може бити предмет испитивања од стране другостепеног суда, а материјално право је правилно примењено.

Предмет тужбеног захтева је побијање правних радњи дужника тужиоца ВВ и то Уговора о поклону оверен пред Основним судом у Крушевцу под ОВ. I број 12053/2013 од 19.06.2013. године и Анекса уговора о поклону од 18.11.2013. године оверен пред Основним судом у Крушевцу под ОВ. I број 12053/2013 од 19.06.2013.

године на основу којих је извршен пренос права својине на тужене АА из ... у висину удела од 1/2 идеалног дела и ББ из ... у висину удела од 1/2 идеалног дела на непокретностима ближе одређеним изреком пресуде.

Према стању у списима предмета првостепени суд је из садржине налаза и мишљења судског вештака израђеног у предмету 28 П 7800/2014 Привредног суда у Београду, са чиме су се странке сагласиле, утврдио постојање потраживања овде тужиоца према дужнику ВВ по основу уговора о краткорочном кредиту бр. ...од ... године закљученог између овде тужиоца и Хермес траде доо из Крушевца као корисника кредита, и уговора о јемству бр. ... од ... године, у износу од 2.581.497,90 динара. Првостепени суд је утврдио и да ВВ као јемац платац није вршио уплате по наведеним уговорима.

Према стању у списима предмета ВВ из ..., је у својству залогодавца потписао и пред Општинским судом у Крушевцу оверио заложну изјаву под бројем Ов.бр. 18557/09 од 21.12.2009. године којом је дозволио да се на његовој имовини и то пословном простору-угоститељском објекту, површине у основи 405 м2 који је изграђен на кат. парцели бр. ... КО ..., упише извршна вансудска хипотека, у корист повериоца Пољопривредне банке Агробанке ад Београд, а за потраживање које поверилац има према Хермес траде доо из Крушевца, по Уговору о краткорочном кредиту бр. ... од године. Првостепени суд је утврдио да је пре успостављања хипотеке на наведеном објекту у корист тужиоца, била на истој непокретности успостављена хипотека у корист „Пиреус банк" а.д. Београд и у корист ОТП банке Србија а.д. Београд, тако да је по реду заснивања хипотека која је била уписана у корист тужиоца била хипотека трећег реда, да је у међувремену новчана обавеза према ОТП банци Србија а.д. Београд измирена тако да је тужилац ступио на место ОТП банке и сада ради обезбеђења свог новчаног потраживања има уписану хипотеку другог реда на наведеној непокретности ВВ из

Првостепени суд је даље на основу увида у спис Основног суда у Крушевцу И 3212/14, утврдио да је Основном суду у Крушевцу, извршни поверилац „Пиреус банк" а.д. Београд, дана 15.08.2014. године поднео предлог за извршење на основу извршне исправе - заложне изјаве, а које је суд дозволио решењем И бр. 3212/14 од 27.10.2014. године на које је пуномоћник извршног дужника ВВ дана 06.11.2014. године поднео приговор који је решењем суда Основног суда у Крушевцу И бр. 3212/14 од 26.06.2018. године одбијен као неоснован. Првостепени суд је утврдио и да је дана 28.09.2017. године Основни суд у Крушевцу донео закључак којим је утврдио да је стицалац потраживања „Б2 Холдинг Капитал" д.о.о. Београд ступио на место ранијег извршног повериоца „Пиреус банк" а.д. Београд, на основу Уговора о уступању потраживања, као и да је ОТП банка ад обавестила тај суд да више није хипотекарни поверилац о чему је доставила и брисовну дозволу од 26.05.2014. године. Првостепени суд је утврдио и да је ВВ са хипотекарним повериоцем „Б2 Холдинг Капитал" д.о.о. Београд закључио Споразума о регулисању међусобних права и обавеза од 11.07.2018. године, према чијој садржини дужник, ВВ из ... има обавезу да хипотекарном повериоцу „Б2 Холдинг Капитал" д.о.о. Београд на име укупног потраживања исплати износ од 50.000,00 евра исплатом у две рате и то прву рату у износу од 30.000,00 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан уплате најкасније до 31.12.2018. године и другу рату у износу од 20.000,00 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан уплате најкасније до 30.06.2019.

године, те да се поверилац обавезује да након отплате износа од 50.000,00 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан плаћања изда брисовну дозволу ради брисања извршне вансудске хипотеке на непокретностима дужника, као и да неће тражити испуњење преосталог износа дуга по уговорима о кредиту.

Првостепени суд је из садржине решења јавног извршитеља Младена Пецеља И И бр. 51/2017 од 06.08.2018 године утврдио да се усваја предлог извршног повериоца „Б2 Холдинг Капитал“ д.о.о. Београд и одлаже извршење у предмету И.И.бр. 51/2017 закључно са даном 30.06.2019. године.

На основу утврђеног чињеничног стања првостепени суд је закључио да је тужбени захтев тужиоца неоснован, налазећи да тужилац није током поступка доказао да је оштећен радњом чије се побијање тражи, односно да услед наведене правне радње дужник нема довољно средстава за испуњење повериоачевог потраживања, јер тужилац није доказао да је на било који начин покушао намирење из имовине дужника, па се показало да је она недовољна.

Првостепени суд је одлучујући о предлогу за прекид поступка у овој правној ствари закључио да нису испуњени услови за прекид поступка из чл. 223. Закона о парничном поступку, а у вези чл. 12. истог закона, јер тужилац није доказао да је покушао да наплати своје потраживање преко суда, по правилима извршног или другог поступка.

Правилно је првостепени суд у конкретном случају на правилно и потпуно утврђено чињенично стање применио одредбе чл. 280. Закона о облигационим односима и складу са тим је извео правилан закључак да у конкретном случају нису испуњени услови за побијање правне радње јер тужилац није доказао да услед предметне правне радње дужник нема довољно средстава за испуњење повериоачевог потраживања.

Наиме, према стању у списима предмета тужилац према свом дужнику ВВ има обезбеђено потраживање, јер је ради обезбеђења плаћања дуга, приликом закључења уговора о кредиту, за чије обавезе је ВВ јемчио, заснована извршна вансудска хипотека трећег реда у корист овде тужиоца. Према стању у списима предмета хипотека је заснована на непокретности - пословном простору ВВ, површине у основи 405 квм, чија тржишна вредност на дан 09.12.2009. године износи 319.287,00 евра, како је то наведено у уговору о кредиту који је одобрио овде тужилац, а по ком уговору за доспеле обавезе је јемчио ВВ. Према стању у списима предметна хипотека је сада хипотека другог реда јер је ОТП банка, као поверилац издала брисовну дозволу дана 26.05.2014. године. Према стању у списима предмета предметна непокретност још увек није продата, а поступак извршења покренут од стране заложног повериоца првог реда је одложен.

По оцени овог суда нису основани наводи жалбе тужиоца да је било потребно прекинути поступак до окончања поступка извршења на заложеној непокретности, који је покренуо заложни поверилац првог реда, а како би се утврдило да ли ће се тужилац као заложни поверилац другог реда намирити из цене остварене продајом непокретности, и да би од исхода тог поступка зависило да ли би тужиоцев захтев у овом предмету био основан или неоснован, тачније да ли је имовина дужника из основног правног посла пододна за намирење и тужиоачевог потраживања.

Тужилац је приликом закључења уговора о кредиту и уговора о јемству прихватио хипотеку трећег реда на непокретности ВВ као једно од средстава обезбеђења свог потраживања, што би значило да је то средство обезбеђења прихватио као пододно за намирење тужиоачевог потраживања. Предметна хипотека је сада хипотека другог реда, а заложни поверилац првог реда је покренуо поступак извршења ради намирења свог потраживања. Другостепени суд примећује и да се правна радња чије се побијање у овом поступку тражи не тиче непокретности на којој је засновано заложно право тужиоца, а према стању у списима предмета дужник тужиоца ВВ као власник заложене непокретности је платио део дуга којом је заложена непокретност била оптерећена. Сходно наведеном, другостепени суд не прихвата наводе тужиоца да је за побијање правне радње дужника потребна и довољна једино чињеница да се поверилац не може

намирити из вредности заложене ствари коју је прихватио као обезбеђење свог потраживања.

По оцени другостепеног суда, наводима жалбе да у ситуацији када је поступак извршења већ покренут од стране заложног повериоца првог реда, тужилац као заложни поверилац другог реда није ни морао да формално покреће поступак извршења, јер у сваком случају од исхода тог поступка зависило би да ли би тужилац имао право да се намири из цене постигнуте продајом објекта у власништву извршног дужника ВВ, није доведена у питање правилност првостепене одлуке.

Стоји чињеница да се у поступку продаје заложене непокретностима намирују и заложни повериоци који нису покренули поступак, али наведена чињеница не представља доказ да дужник нема других средстава за измирење потраживања. Извршни поступак предвиђа могућност промене средстава извршења, у случају када извршење није могуће спровести предложеним средством извршења. Стога сама чињеница да је треће лице покренуло поступак извршења на непокретности, у којем се уколико дође до продаје непокретности дужника намирује и тужилац као заложни поверилац, не ослобађа тужиоца обавезе да докаже да дужник који је предузео радњу која се побија нема довољно средстава за намирење потраживања, и не може аутоматски значити инсолвентност дужника. Такође, не могу се прихватити наводи тужиоца да нема потребе да покреће извршни поступак јер је поступак покренут од стране трећег лица, имајући у виду да се извршење, како је то наведено може спроводити путем више средстава извршења, и да од покретања извршног поступка зависи не само намирење повериоца већ и редослед намирења поверилаца.

Са тим у вези другостепени суд напомиње и да је моменат релевантан за утврђење инсолвентности дужника, моменат подношења тужбе за побијање правних радњи дужника, па наводи жалбе везани за потребу прекида поступка и чекања исхода извршног поступка који је покренуло треће лице, не могу бити од утицаја на правилност одлуке првостепеног суда.

Стога, како тужилац, као поверилац доспелог обезбеђеног потраживања, на којем је био терет доказивања да је безуспешно покушао намирење из имовине дужника, на ту околност није пружио нити предложио доказе, то у конкретном случају нису испуњени услови за примену одредбе чл. 280 Закона о облигационим односима. Сходно наведеном, како је неоснован захтев тужиоца за утврђење да је без правног дејства уговор о поклону закључен у корист тужених, правилно је првостепени суд одбио као неоснован и захтев тужиоца којим је тражено утврђење права тужиоца на намирење потраживања које има према ВВ на непокретностима ближе описаним у изреци.

Са изнетих разлога и применом одредбе члана 390. Закона о парничном поступку, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

Одлучујући о жалби тужених против решења о трошковима поступка другостепени суд је нашао да је жалба основана у делу у којем се указује на погрешно утврђен износ накнаде за заступање од стране адвоката, којем припада износ увећан за педесет одсто за заступање више странака, сходно одредбама Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката.

Привредни апелациони суд је стога преиначио одлуку о трошковима поступка применом одредби чл. 150, 153, 154, 163. и 165. Закона о парничном поступку, па је сагласно успеху странака у спору, туженима признат износ од 187.950,00 динара, на име трошкова поступка, и то: по 9.000,00 динара на име састава четири поднеска, износ од по 11.250,00 динара на име приступа на шест одржаних рочишта, износ од по 6.750,00 динара на име приступа на четири неодржана рочишта, износ од по 18.000,00 динара на име састава две жалбе, износ од 3.750,00 динара за таксу на одговор на

тужбу, износ од по 5.900,00 динара на име две таксе на жалбу, износ од 5.900,00 за другостепену одлуку по жалби.

Туженима није признат трошак превоза пуномоћника сопственим возилом на релацији Крушевац-Београд-Крушевац, као ни накнада за одсуствовање пуномоћника из канцеларије, имајући у виду да путни и остали трошкови превоза пуномоћника - адвоката из члана 9. Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката, за обављање послова заступања пред судом изван седишта адвокатске канцеларије не спадају у нужне трошкове који припадају адвокату ангажованом ван седишта суда у ситуацији када је странка могла да ангажује адвоката из седишта суда.

ВТ/ПШ/МС

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА
Весна Тодоровић с.р.

За тачност отправка